

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1557/2022
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Катарина Станојевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 818/22 од 02.03.2022. године, на седници одржаној 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 818/22 од 02.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 818/22 од 02.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1646/20 од 19.10.2021. године, делимично је усвојен тужбени захтев уз обавезивање туженог да тужиоцу за спорни период од јула 2017. године до јула 2020. године исплати разлику основне зараде у месечним износима са припадајућом затезном каматом од 6.-ог у наредном месецу за претходни месец до исплате, све ближе одређено у изреци пресуде. Одбијен је тужбени захтев за исплату затезне камате на досуђене месечне износе од 05. до 06. у месецу, као и за исплату разлике основне зараде за спорни период преко досуђених месечних износа до тражених износа наведених у изреци са припадајућом затезном каматом. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 818/22 од 02.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени

Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одлучено је о исплати на име накнаде мање исплаћене зараде, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. Врховни касациони суд утврђује да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тача 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате, поднета је 06.06.2020. године. Вредност побијаног дела правоснажне пресуде износи 678.671,15 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**